

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi R. K. - Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 stycznia 2006 r., sygn. akt II Co (...) [II WSC (...)]

w sprawie ze skargi dłużnika - Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej "T(...)" S.A. w L.

o wznowienie postępowania

zakończzonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 lutego 2005 r., sygn. akt II Cz (...)

w sprawie ze skargi dłużnika Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej "T(...)" S.A. w L.

na czynności Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w W.

w sprawie egzekucyjnej II Km (...) z wniosku wierzyciela "N(...)" S.A. w likwidacji w W., na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 marca 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 stycznia 2006 r. [sygn. akt II Co (...)], którym Sąd wznowił postępowanie zakończone postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 lutego 2005 r. i zmienił

powyższe postanowienie w ten sposób, że oddalił zażalenie komornika na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 23 listopada 2004 r., odrzucił wniosek o orzeczenie zwrotu wyegzekwowanych opłat egzekucyjnych oraz zasądził od Komornika Sądowego Rewiru II Sądu Rejonowego zwrot kosztów postępowania skargowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przewidziana w art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga przysługuje stronie i dotyczy orzeczenia sądu II instancji kończącego postępowanie w sprawie. Sąd Najwyższy kilkakrotnie wyraził pogląd, że komornik nie jest stroną postępowania egzekucyjnego (por. postanowienie z dnia 14 marca 2000 r. II CKN 496/00, OSNC 2000, nr 9 poz. 168; uchwałę z dnia 11 października 2001 r. III CZP 49/01, OSNC 2002, nr 7-8, poz. 86; postanowienie z dnia 12 czerwca 2002 r. III CZP 33/02, OSNC 2003, nr 5, poz. 62). Sąd Najwyższy wskazał także, że względy celowościowe i słusznościowe nie mogą usprawiedliwiać innej wykładni art. 770 k.p.c. *in fine* jak tylko wyrażającej uprawnienie komornika wyłącznie do zaskarżenia zażaleniem postanowienia sądu wydanego po rozpoznaniu skargi na czynność ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego i to jako działającego nie w charakterze strony postępowania egzekucyjnego, lecz innego podmiotu, któremu incydentalnie przyznano szczególne uprawnienie w zakresie dotyczącego go interesu majątkowego.

Jeśli chodzi o ocenę charakteru zaskarżonego postanowienia jako kończącego, względnie niekończącego, postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c., należy stwierdzić, że zaskarżone postanowienie sądu odwoławczego nie dotyczy stosunków pomiędzy wierzycielem i dłużnikiem, lecz kwestii ubocznej, tj. kosztów egzekucji, - która nie może być oceniona jako odrębny etap postępowania egzekucyjnego w takim znaczeniu jak to ma miejsce w przypadku instytucji przybicia czy podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2006 r. IV CNP 25/06, OSNC 2007, nr 3, poz. 48). W tej sytuacji należy przyjąć, że zaskarżone postanowienie nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie. Podobnie zatem, jak to ma miejsce w postępowaniu rozpoznawczym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r. II CNP 15/05, OSNC 2006, nr 9, poz. 153), od postanowienia sądu drugiej instancji co do wysokości kosztów postępowania egzekucyjnego skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje (por. postanowienie z dnia 21 grudnia 2007 r. II CNP 204/07, niepublikowane).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę komornika o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).